

[Socialministeren]

Efter § 2 er ret til bistand i form af vedvarende hjælp til forsørgelse betinget af dansk indfødsret. Efter praksis anses hjælpen for vedvarende, hvis den har været eller skønnes at være nødvendig i mindst 1 år.

Der kan efter § 3 ved aftale med andre stater eller internationale organisationer gives personer, der ikke har dansk indfødsret, ret til forsørgelse her i landet.

Bliver der behov for vedvarende hjælp til forsørgelse af en person, der ikke har dansk indfødsret eller ret til hjælp efter en aftale med andre stater eller internationale organisationer, afgør Socialministeriet ifølge lovens § 4, om pågældende skal hjemsendes. Der kan dog ikke træffes beslutning om hjemsendelse af udlændinge, der bor her i landet med henblik på varigt ophold, og som lovligt har boet her i mere end de sidste 3 år.

Ved afgørelse af sager om hjemsendelse lægges efter praksis vægt på bl.a. varigheden af opholdet her i landet, på helbredsmæssige hensyn, graden af tilknytning hertil i forhold til tilknytningen til hjemlandet, og om familien er her i landet.

Socialministeriet kender ikke den sag om hjælp til en spansk turist, der er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, og er derfor ikke i stand til at kommentere den. Man skal blot henvise til, at spanske statsborgere i medfør af EF-reglerne har særlige rettigheder med hensyn til indrejse og ophold her i landet. Nærmere regler herom findes i udlændingeloven, der hører under Indenrigsministeriet.

I forhold til bistandsloven er EF-borgere stillet som andre udlændinge, men de kan ikke hjemsendes, hvis de har haft arbejde her i landet.

Spm. nr. S 1361

Til *trafikministeren* (1/6 94) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvad han agter at foretage sig på baggrund af den kraftige kritik af hele handlingsforløbet i forbindelse med »Ask« og »Urd«, som statsrevisorerne er fremkommet med?«

Begrundelse

Danmarks indtil nu største trafikale fiasko, salget af »Peder Paars« og »Niels Klim« samt købet af »Ask« og »Urd«, er ifølge statsreviso-

rernes sidste påtale en fiasko, ikke alene fordi den daværende finansminister skjulte visse økonomiske forhold over for Trafikudvalget, men også fordi DSB får skyld for at have misinformeret Trafikudvalget.

Eftersom sagen nu har været genstand for presseomtale i flere år og har afsmittende virkning på hele DSB's image i befolkningen, er det spørgerens opfattelse, at sagen nu må tilendebringes på en sådan måde, at der ikke fortsat kan skabes tvivl om skyldspørgsmålet.

Foreløbigt svar (13/6 94):

Trafikministeren (Trøjborg):

Jeg skal som foreløbigt svar oplyse følgende:

Den 24. marts 1994 orienterede jeg Trafikudvalget om de foranstaltninger, som jeg fandt burde iværksættes på baggrund af rigsrevisors beretning nr. 6 1992 om DSB's færgedispositioner efter beslutningen om den faste forbindelse over Storebælt (beretning nr. 2) og på baggrund af betænkningen fra Bernsteinudvalget.

Det fremgik heraf, at det var min opfattelse, at de oplysninger, der forelå med betænkningerne, ikke gav grundlag for at søge et eventuelt ansvar gennemført i forhold til enkeltpersoner i DSB.

Jeg har imidlertid på baggrund af statsrevisorenes bemærkninger af 25. maj 1994 til ovennævnte beretning anmodet om, at der bliver foretaget en fornyet vurdering af dette spørgsmål. Resultatet heraf foreligger ikke på nuværende tidspunkt, hvorfor jeg senere vil vende tilbage til dette spørgsmål.

Spm. nr. S 1471

Til *arbejdsministeren* (22/6 94) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at behandling for alkoholmisbrug på arbejdspladserne ikke beskattes som et frynsegode, men anerkendes som en foranstaltning til forbedring af arbejdsmiljøet?«

Begrundelse

Der har i længere tid verseret sager, hvor folk, der af deres arbejdsgiver har fået hjælp til behandling for alkoholmisbrug, bliver pålagt